

## TRAIM PE-ACEST PAMANT...

Andreionthepoetry

---

Trăim pe-acest Pământ neștiința  
Originii divine  
A omului, căci necredința  
Încearcă a ne ține

Departa de-orice licărire  
A Vieții nesfârșite -  
Deși născuți din Nemurire,  
Murim pe ne trăite...

S-a insinuat cu perfidie,  
În mintea noastră, frica  
Și omul parcă nu mai știe  
De Tatăl său nimica.

A trebuit să Își trimită  
Cuvântul scris cu sânge,  
A' noastre inimi ca să-L simtă  
Pe Cruce cum ne plânge...

De L-am simțit, ne-a stat simțirea  
În loc, ca împietrită,  
Căci iată, s-a răcit iubirea,  
Iar calea-i rătăcită.

Parcă degeaba-n astă lume  
S-a întrupat Hristosul -  
Nu recunoaștem al Său nume  
Și vieții Sale rostul...  
Dar când la Dreapta Judecată  
Vom fi chemați cu toții,  
Cei buni, din morți, în vii se-ndreaptă,  
Cei răi sortiți sunt morții.

Deci lumea dacă-n întregime  
Alunecă la vale,  
Tu nu fii parte din mulțime -  
Găsește-ți a ta Cale!

Fii singurul care se ține  
De-a Domnului poruncă  
Și-atunci când pustiirea vine,  
Fii tare ca o stâncă!

În noaptea neagră ca păcatul,  
Nu vei găsi ființă  
Pe-al cărei umăr să-ți pleci capul  
La mare trebuință.

Credința ta va fi supusă  
La greaua încercare -  
De n-o lași să fie răpusă,  
În Ceruri vei fi mare!

Și-acolo mulți singuri, ca tine,  
Mereu vor fi-mpreună,  
Iar Domnu-n preajma Sa-i va ține  
Să-I fie-n veci cunună!